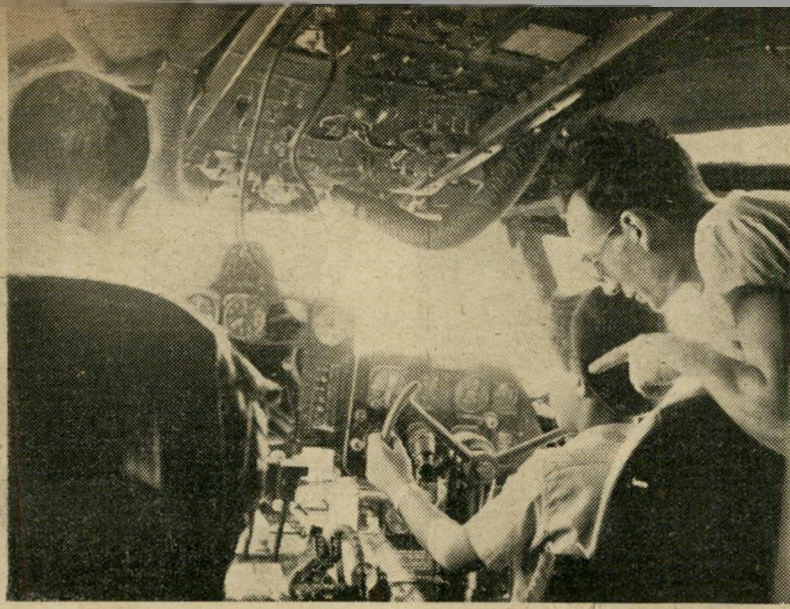

„עוד מעט נגיע!“ ריט

„קל נירא לטוס!“ הטייס גיינו נרבוני מראה לשמואל את סודות המקצוע.

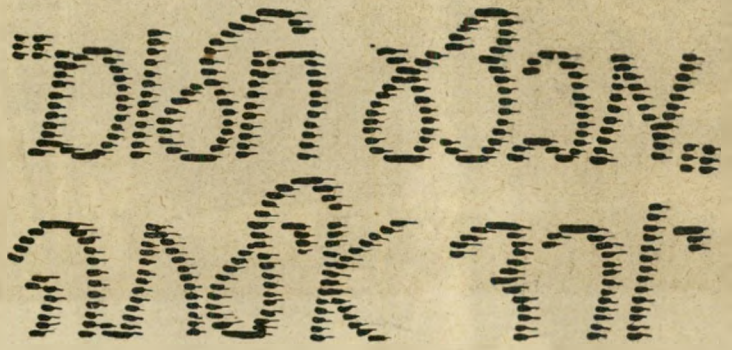

„זה אירון קומנדו...“ מסביר המכונאי ברוך שוב לשלושה

שלנו, שחיפש „קר של רישת. שמואל (בתנאי שרישה ת שלה).

השבוע מסו כי „אילתה“. לשלושתב ולשלושתם הית בשעלו על המזוס נ משתמריא ה"קומנדו על מכתשיו ועקרבו עזה על שפתייהם חי שטייכו „אילתה“, ציום, יודעים להספ לאורחותיהם).

„מה הייתי עושה לוא יכולתי לבלות 24 שעות כאוית נפשי על חשבון „העולם הזה“? שאל לפני חודש עורך התחרויות שלנו. שושנה טג'ר, החקלאית הג'ינג'ית ממושב ביתחנן (ליד ראשון-לציון) אמרה -- „הייתי טסה לאילת!“ אותה תשובה ענו גם כמה מאות צעירות אחרות -- אך שושנה זכתה בהגרלה. רישה בורשטיין, הפקידה החיפאית, אמרה: „הייתי טסה לאילת, אך לוא זכיתי לטיסה הייתי מוותרת לזכותו של נער תימני שיטוס במקומו.“ עורך ההתחרות החליט להטיסה יחד עם הנער. שמואל גפני, תלמיד תחכמוני בתדיאביב, לא ענה בכלל. הוא הלך לתומו ברחוב ליוניבלום כש„נחטף“ ע"י מקסים סלומון, הצלם המזיקן

„לאן תחילה?“ המפקד אורי מיבנאל (ליד ההנה) מ את המקום בגייפ שלו. לאן? כמובן. קודם כל לשפתו

„הנה עקבה!“ המומה, כמעט בחרדת קודש, עומדת גע, אשר כל המבקר באילת מרגיש אותו בלבו. מי לא יחריש בשאתו את עיניו אל מראה מרהיב זה?

„יא, איזה אלמוג!“ שלית האלמוגים היא הספ פוצעים את הרגל, אך זה כדאי -- גם הפצעים וגם

